

добър приятелъ, когато му прѣдставихъ етнографичниятъ материялъ изъ Македония, помѣстенъ въ Вуковиятъ сборникъ и признатъ отъ самого Вука за български езикъ, макаръ че е допустнжлъ да има въ него сърбскитѣ гласове ѣ и ѣ.

Тия людие сж заблждени и постоянно се заблжж-даватъ отъ сърбскитѣ дипломати писатели, и до тѣхъ не може да стигне никакъвъ книжовенъ трудъ, който би говорилъ противното на утвържденията, че Македония не е сръбска страна. Тия людие сж съвършено невѣжи въ литературата, и нашата, и европейската, въ която се развива етнографичниятъ въпросъ за Македония. Въ нашитѣ книжарници все ще срѣщнете, и сборника на Ястребова, и съчинението на Гопчивича и други брошури, когато въ тѣхнитѣ неможете срѣщна никакво съчинение, което би утвърждавали противното на тѣхнитѣ дипломати — списатели мнение.

За тия послѣднитѣ приятели азъ рѣкохъ да напишж тия редове. Тѣмъ и посвѣтявамъ тия листовци. Въспитанъ въ Сърбия, азъ навикнахъ да обичамъ сърбскиятъ народъ както своятъ; съзнавамъ, сждбата така е изткаяли платното на нашата бжднина, щото съединени, ние ще бждемъ честити, а раззединени — злочестията, патилата, робството и мжченическата смъртъ на двата народа ще бжджтъ нашитѣ съпжтници. Това убѣждение въ мене, тая любовъ къмъ нашето общо сърбско-българско отечество сж които сж, диктували редоветѣ въ тая брошура. Изложенитѣ въ тия редове и листовци доказа телства не сж мои; тѣ сж земени изъ българската и сърбската истории и географии, изъ запискитѣ и надписитѣ, които сж запазени и обнародвани въ сърбскитѣ списания, изъ етнографията на Макеонския и изъ дѣянията на тѣхнитѣ и нашитѣ людие.

За да бжде въпросътъ по-лѣсно прѣгледенъ, ние ще раздѣлимъ тия доказателства на три части.

Въ първата частъ ще дойджтъ историческитѣ доказателства и свидѣтелства; въ втората етнографическитѣ материяли, а въ третата — чувствата и мненията на самото население въ Македония и на дѣйцитѣ, изъ Македонскитѣ краеве.
